

Hitler hiti s 400,000 vojniki proti Balkanu

Vemške čete se zbirajo ob Donavi za prehod v Bolgarijo. — Španski general Franco baje skuša doseči premirje. — Nemčija je ponudila Grški pogoje za konec vojne z Italijo.

Belgrad, 12. febr. — V zadnjih tednih je poslal Hitler 25 novih divizij, več kot 400,000 mož, v Romunijo. Povprečno 40 vladnih dan je vozilo preko Madžarske vojaštvo, municijo, tanke in topove. Sodi se, da ima Hitler zdaj v Romuniji od 500,000 do 600,000 mož broječo armado, ki jo je poslal tje od septembra do januarja. Večje število nemških prevoznih letal je pristalo v Bolgariji, toda bolgarska vlada trdi, da je te avijone sama kupila in plačala v Nemčiji.

Najnovejše vesti bojne poljane

Kaira, 12. febr. — Angleška armada, ki prodira proti glavni mestu Eritreje od dveh smeri, je vzela Italijanom zopet eno mesto, Elgena, 30 milj južno od Adena. Mnogo vojakov so Angličani zajeli, kot tudi vojnega materiala. V Libiji ni nobene verjetnosti spremembe.

Atene, 12. febr. — Na severnobalkanski fronti so skušali Italijani vzeti nazaj postojanke, ki jih izgubili v ponedeljek, toda jih so jih vrgli nazaj. Zlasti vrši ljut topniški boj severno od Pogradca. Italijanski vojniki so bombardirali Pirej in Florino v Grčiji. Škoda ni bila posebna, a fašisti so izgubili nekaj avijatičarjev.

London, 12. febr. — Angleški vojniki so večer bombardirali Holandsko, Dansko in Norveško. Že drugi v dveh dneh so bombardirali tudi pristanišče Hammer. Poleteli so tudi na Bremen in druge kraje v severni Franciji. Tri angleške bombnike pogreša od poleta. Nekaj nemških bombnikov je priletelo na Anglijo, toda ni bilo nič poškodnega.

Kaira, 11. febr. — Italijanski general Tellera je umrl za rano, ki jih je dobil v spopadu z angleškimi mehaniziranimi četi južno od Bengazi, predno mesto podalo. V bolnišnici je umrl general Berganzoli, toda ranjen. Najbrže se bo podvrževal operaciji, predno ga odpošljejo v južni Egipt.

**17 KRAT JE BIL
OPERACIJA**
St. Louis. — Harry Smythe je leta 1888 že 17 krat operiran. Zdravniki so mu na operacijah rezali razne kosti, ki so vrnemale. Do leta 1926 je bil operiran 136 krat in oni dan moral ponovno pod nož. Star 67 let in ne ve še, če je opravil vselej z zdravnikmi.

Poroka
V soboto se bo poročila Miss Josephine Ester Centa, hčerka ran. in Mrs. John Centa, 13417 Euclid Ave. z Mr. Robertom Centom, 18125 Lake Shore Blvd. Poroka se bo vršila v katedrali Stone cerkvi, poročna služba pa v SND na St. Clair Ave. Na poročno potovanje bo odpotovanja šla v Florido in na Kubo. Bisereno!

Zadušnica
Za pokojno Rose Jerić se bo poročila v nedeljo ob desetih v cerkvi Marije Vnebovzete zadušnica v spomin 8. obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Položaj na Balkanu je skrajno napet in vse zre na bolgarsko-romunsko mejo, kjer je zbrana nemška armada ob levem bregu Donave.

Iz Sofije prihajajo vesti, da vsak dan pričakujejo angleška letala, ki bodo letela preko Bolgarije v Romunijo, kjer bodo bombardirala oljna polja.

Turško časopisje pozivlje na skupno fronto balkanskih držav proti invaziji nemške armade, ki namerava udariti preko Bolgarije v Grčijo.

Nemški pionirji so zaposleni z gradnjo pontonskih mostov preko Donave. Toda izgotoviti jih ne bodo mogli, dokler je reka zamrznjena.

Bern, Švica, 12. febr. — Benito Mussolini in španski general Franco sta imela danes sestanek "nekje v Italiji" in jutri (v četrtek), se bo sestal Franco s francoskim maršalom Petainom. Diplomatski krogi polagajo veliko važnost na te sestanke, ki bodo morda povzročili drugo smer vojne.

Razne vesti krožijo o tem. Nekateri pravijo, da skuša Mussolini doseči premirje z Anglijo, drugi trdijo, da hoče osištje prikleniti na svojo stran tudi Španijo. V Berlinu trdijo, da nima Nemčija svojih prstov vmes pri teh sestankih, toda smatrajo za veliko šalo vesti, da išče Mussolini separaten mir z Anglijo.

Toda dobro poučeni viri trdijo, da nosi general Franco palmovo vejico in da skuša s pomočjo papeža Pija spraviti bujujoče stranke. Toda vse to so sama ugibanja, ker prizadete države skrbno zakrivajo svoje prave namene.

London, 12. febr. — Angleški vladni krogi poročajo, da je nemški poslanik v Atenah ponudil Grčiji štiri točke, na podlagi katerih bi se poravnal grško-italijanski spor. Grčija bi odobrila vse dozdaj pridobljeno ozemlje v Albaniji. Grčija bi morala razpustiti armado in ostati v vojni med Nemčijo in Anglijo nevtralna. Grčija bi morala zahtevati od Anglije, da potegne svoje čete iz Grčije, tako pomorsko kot zračno silo. Nemčija bi garantirala Grški, da je Italija ne bo več napadla.

Zadušnica
V petek ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojno Angie Tomšič v spomin sedme obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Poškodba pri delu
Matevž Končan, 3826 W. 14. St. se je ponesrečil pri delu ter se nahaja doma pod zdravniško oskrbo. Prijatelji so prošeni, da ga obiščejo.

ZEMLJEVID NOVIH FRONT

Le dobro si oglejte ta zemljevid, ker v teh krajih se bodo skoro gotovo ustvarile zdaj na pomlad nove fronte. Tam, kjer vidite št. 1 je Genova, katero so zadnji teden obstreljevali Angleži iz bojnih ladij. Spodaj na levo, št. 2 je Bizert v francoski Tuniziji, kamor bi rad Hitler prišel z armado, da bi sel na pomoč Italijanom v Libijo. Št. 3 je El Aghela, do kamor so že prodri Angleži, ki prodirajo proti Tripolisu. Št. 4 je pa Bolgarija, kjer namerava udariti nemška armada iz Romunije, da bo šla nad Grško in Turčijo.

NOVI GROBOVI

Louise (Slavka) Lokar
Ko se je vračala večeraj iz William H. Brett šole Louise (Slavka) Lokar in je hotela preko St. Clair ulice na 157. cesti, kjer je bil tisti čas šolski paznik, je pridrvel avto in dekleta zadel s tako silo, da jo je vrgel 85 čevljev daleč. Paznik je moral sam odskočiti, da ga ni avto zadel in toliko, da ni udaril avto tudi v 10 drugih otrok, ki so šli preko ceste. Odpeljali so jo takoj v Emergency Clinic bolnišnico, a je spotoma umrla. Stara je bila 11 let in je stanovala na 716 E. 159. St. Rojena je bila v Clevelandu ter zapušča tukaj starše Crist in Mary Lokar in sestro Mary, v stari domovini pa starega očeta, staro mater in več drugih sorodnikov. Bila je članica društva Vipavski raj, št. 312 SNPJ in Collinwoodske Slovenke, št. 22 SDZ ter podružnice št. 10 SZZ. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob 8:30 iz August F. Svetkovega pogrebnega zavoda, 478 E. 152. St. v cerkvi Marije Vnebovzete in na pokopališče sv. Pavla.

George Staiduhar
V starosti 67 let je umrl večeraj popoldne v East End bolnišnici George Staiduhar, stanujoč na 1481 E. 92. St. Bil je vdovec in zapuščila hčere: Mrs. Rose Osentoski v Bad Axe, Mich.; Mrs. Katherine Sutton, Mrs. Mary Williamson, Mrs. Helen Wesolock in Mrs. Ana O'Mera. Truplo leži v pogrebnem zavodu A. Grdina in Sinovi, 1053 E. 62. St., odkoder se bo vršil pogreb v soboto v cerkvi sv. Pavla.

Hčerka je!
Družini Joe in Lillian Mlakar, 839 E. 222. St. so vile rojenice prinesle zalo hčerko. Mati in deček se kar dobro počutita. To nam je povedala Jevnikova Tončka, ki izreka iskrene čestitke, katerim se pridružujemo tudi mi.

Zabava škrjančkov
Jutri večer priredi mladinski pevski zbor škrjančki Valentine zabavo v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Vstopnina je prosta. Prijatelji so prijazno vabljeni.

Sreča za Italijane
Vrhovni poveljnik angleške armade v Afriki, general Wavell, ima samo eno oko. In z enim očesom je vzel 22 italijanskih generalov in do 150,000 mož. Kaj bi bilo z Italijani, da bi Wavell videl na oba očesa?

Lep Milnarjev večer
Sinočnja prireditev v počast slovenskemu športniku Al Milnarju je bila popolna in sijajen uspeh. Nad 200 oseb se je udeležilo banketa in pozneje plesa pa nad 500. Pri banketu je bil stolovarnatelj Mr. Eddie Kovacic, naš councilman, glavni govornik je bil sodnik Frank J. Lausche, ki je navzočim Amerikancem pripovedoval, kako so se že prvi naseljenci zanimali za baseball, ko so prišli sem.

Navzoči so bili starši slavljence, Mr. in Mrs. Charles Milnar ter njegova sestra, dalje councilmani Pucel, Lucak, Lewandowski in Gleason, Ray Mack in Clint Brown od teama Indians, okrajni klerk Fuerst, Mr. Feighan, pomožna okrajna prosekutorja John J. Prince in Ward Scott, Tom Manning, radio oznanjevalec za šport, ter razni drugi odlični Amerikanci.

Pripravljalni odbor: dr. Garbas, Mr. Anton Grdina in Frank Race so izročili slavljencu krasno kamero za premikajoče slike.

IZ NAŠIH NASELBIN
Waukegan-North Chicago, Ill. — Dick Peklaj, trinajstletni sin Pavla Peklaja, se je težko ponesrečil pri drsanju po neki strmini v parku. Frank Stritar, sin Kristine Stritar, je bil operiran na vnetem slepicu.

Valley, Wash. — Pred dnevi je tu umrl Jakob Torkar, star 93 let in rojen v Mekuški pri Bledu na Gorenjskem. V Ameriki je živel 67 let, najprej v Minnesoti in potem v Washingtonu. Tu zapušča sestro in več nečakov in nečakinj.

Calumet, Mich. — Pred dnevi je tu umrla Mary Mervič, rojena v Dragovanji vasi pri Dragatušu v Beli Krajini in tu je bivala 35 let. V Ameriki zapušča moža, dva sinova, hčer in brata. — Vest iz okrajnega urada se glasi, da sta v tem kraju danes 702 praznih hiši, ki so na prodaj ali v najem, toda kupca in stanovalca ni. Rudniki počivajo in kdor je mogel, se je izselil. Prazne hiše so zabite z deskami.

La Salle, Ill. — V bolnišnici St. Mary's se nahaja Tillie Frankovič zaradi zastrupljenja na roki.

Lepi dobički G. M. C.
New York. — General Motors Corp. poroča o čistem zaslužku za leto 1940, ki je \$4.32 za vsako delnico, leto prej je bil samo \$4.04. Zaslužek je bil prejšnje leto \$195,500,000, leto prej pa \$183,290,222. Od tega pa mora kompanija plačati dohodninski davek in davek na dobiček v znesku \$125,100,000, torej bo čisti dobiček za lansko leto \$80,300,000.

Vlada je odkrila tajne radio postaje okrog Clevelanda

Obratovale so nepostavno in podvržene so zelo stroгим kaznim

Vlada Zed. držav je tri mesece iskala tajne oddajne radio postaje okrog Clevelanda in končno jih je odkrila kar 22. To so radio postaje na kratke valove, ki pa morajo imeti vladno dovoljenje za poslovanje. Noben teh 22 operatorjev ni imel licence, vsled česar so podvrženi kazni \$10,000 globe in dve leti zopora.

John A. Russ, ki je lokalni okrajni nadzornik za radio postaje je pomagal pri iskanju in mnogo je pomagala pri tem tudi obrežna jezerska straža. Te imajo posebne aparate, ki prestrežejo oddajne glasove in tudi lahko potom teh pronajdejo, iz katere smeri prihaja glas in tudi, če ima postaja licenco ali ne, ker se pri oddajanju vsaka javi s svojo številko.

Nekatere teh postaj so tako močne, da lahko pošiljajo vesti okrog sveta. Mr. Russ pravi, da je vsak teh operatorjev vedel, da posluje protipostavno. Če je bila katera teh postaj v zvezi s kako špijonažo, ni znano, ker je Mr. Russ poslal ves rekord v nadaljnjo preiskavo v Washington. Samo to je izjavil Mr. Russ, da ker so operatorji vedeli, da delajo protipostavno, se skoro lahko sodi, kaj je bil njihov namen! Kje so bile te radio postaje, Mr. Russ neče povedati. Povedal je samo toliko, da jih je bilo več v bližini clevelandskega zrakoplovnega pristanišča.

IZ NAŠIH NASELBIN
Waukegan-North Chicago, Ill. — Dick Peklaj, trinajstletni sin Pavla Peklaja, se je težko ponesrečil pri drsanju po neki strmini v parku. Frank Stritar, sin Kristine Stritar, je bil operiran na vnetem slepicu.

Valley, Wash. — Pred dnevi je tu umrl Jakob Torkar, star 93 let in rojen v Mekuški pri Bledu na Gorenjskem. V Ameriki je živel 67 let, najprej v Minnesoti in potem v Washingtonu. Tu zapušča sestro in več nečakov in nečakinj.

Calumet, Mich. — Pred dnevi je tu umrla Mary Mervič, rojena v Dragovanji vasi pri Dragatušu v Beli Krajini in tu je bivala 35 let. V Ameriki zapušča moža, dva sinova, hčer in brata. — Vest iz okrajnega urada se glasi, da sta v tem kraju danes 702 praznih hiši, ki so na prodaj ali v najem, toda kupca in stanovalca ni. Rudniki počivajo in kdor je mogel, se je izselil. Prazne hiše so zabite z deskami.

La Salle, Ill. — V bolnišnici St. Mary's se nahaja Tillie Frankovič zaradi zastrupljenja na roki.

Lepi dobički G. M. C.
New York. — General Motors Corp. poroča o čistem zaslužku za leto 1940, ki je \$4.32 za vsako delnico, leto prej je bil samo \$4.04. Zaslužek je bil prejšnje leto \$195,500,000, leto prej pa \$183,290,222. Od tega pa mora kompanija plačati dohodninski davek in davek na dobiček v znesku \$125,100,000, torej bo čisti dobiček za lansko leto \$80,300,000.

KSKJ. zahteva slovensko zemljo!

Glavni odbor je v imenu 37,000 članstva KSKJ sprejel s posebno resolucijo spomenico "Udruženih Slovencev," sprejeto na ljudskem shodu v Clevelandu 29. decembra.

VDANOSTNA IZJAVA VLADI ZED. DRŽAV

Glavni odbor Kranjsko Slovenske Katoliške Jednote je na zborovanju 31. januarja v Jolietu, Ill. soglasno sprejel spomenico "Udruženih Slovencev," sprejeto na javnem ljudskem shodu v SND v Clevelandu 29. decembra 1940, v kateri spomenici zahtevajo ameriški Slovenci, da se vrne Slovincem slovenska zemlja in da se doseže združitev vseh Slovencev, ki žive še danes prisiljeno pod tujimi vladami z onimi v svobodni Jugoslaviji. Spomenica tudi izraža rojstni domovini sožalje nad izgubo svojega voditelja, velikega državnika dr. Antona Korošca.

Glavni tajnik KSKJ, Mr. Josip Zalar, je predlagal naslednjo topogledno resolucijo:

Z ozirom na to, da ogromno večino članstva Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote še vedno vežejo družinske vezi z našo rojstno domovino Jugoslavijo, z ozirom na to, da smo kot ameriški državljani proti vsakega nasilnemu jemanju tuje lastnine, in to na podlagi principov in idealov ameriške demokracije, z ozirom na to, ker želimo, da bi bila končno odrešena vsa slovenska zemlja, ki jo je ugrabil njihov postavnim lastnikom Slovincem tujec,

z ozirom na to, ker je nas ameriških Slovencev srčna želja, da bi bili naši krvni bratje in sestre onkraj morja enkrat združeni pod eno streho v območju velike slovanske države Jugoslavije, z ozirom nato, da je tudi v naših srcih globoko odjeknila vest o smrti voditelja katoliških Slovencev, dr. Antona Korošca, ki se je vedno boril za pravice in upravičene zahteve svojega naroda,

se glavni odbor Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Ameriki, zbran na svoji letni seji 31. januarja, 1941, v imenu 37,000 članstva pridružuje in podpira v celoti

SPOMENICO
ki so jo sprejeli "Udruženih Slovencev v Ameriki" na ljudskem shodu v Slovenskem narodnem domu v Clevelandu, Ohio, dne 29. decembra, 1940.
Resolucija soglasno odobrena s sklepom, da se pošlje prepis iste resolucije Zed. državi, ameriškemu državnemu tajništvu, jugoslovanskemu in angleškemu poslaništvu v Washington in jugoslovanski vladi v Belgrad.
Dalje je gl. odbor KSKJ sprejel sledečo izjavo vdanosti Zed. državam:
"Ko izražamo zahteve za povrnitev ugrabljene slovenske zemlje, nji pravi lastnici, državi Jugoslaviji, pa izjavljamo vdanost svoji novi domovini, Zedinjenim državam ameriškim. Ponosne in srečne se štejejo, da smo njeni državljani, ki edina še visoko in krepko drži zastavo svobode in prave demokracije. Bog blagoslovi Ameriko!"

Vsa čast gre glavnemu odboru te najstarejše slovenske bratske organizacije v Ameriki, ki je v imenu 37,000 članstva dvignil glas za dedne pravice slovenskega naroda v stari domovini. Naši bratje in sestre v zasužnjem ozemlju bodo gotovo z večno hvaležnostjo sprejeli v naznanje to akcijo ameriških Slovencev. Prepričani smo, da bo ta glas ameriških Slovencev ob gotovem času našel odmev pri državniki, ki bodo poravnali silno krivico, ki se je izvršila po zadnji vojni slovenskemu narodu v Primorju, na Koroskem in Madžarskem. V to pomoz! Bog i sreča junaska.

NEKAJ JE TREBA SEDAJ UKRENITI RADI NOČNEGA RAZBIJANJA V TOVARNAH

V petek večer ob pol osmih se kov. Zdaj je čas za akcijo. Kardar je stvar zastarana, se ne opravi nič.

Nov grob v domovini
Mrs. Frances Zgone iz 1038 E. 61. St. je prejela iz stare domovine žalostno vest, da so ji v Grahovem pri Cerknici umrli ljubljenci oče Matevž Zgone, po domače Grabnar, v častiljivi starosti 76 let. Doma zapuščajo soprogo Franciško in tri sinove: Pavla, Janeza in Toneta, ter štiri hčere: Justino, Rezo, Ivanka in Pepco ter pastorko Marijo. V Clevelandu pa zapuščajo sina Franka Zgone, 1008 E. 76. St. in hčer Frances. Naj jim bo lahka rojstna gruda.

Na operacijo
Iz Willarda, Wis. se nam poroča, da se je moral podati na operacijo Ludvik Perushek. Odpeljan je bil v bolnišnico v Eau Claire. Upamo, da je operacijo srečno preстал, in da bo zopet kmalu na nogah.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio Published daily except Sundays and Holidays

Subscription rates: United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year...

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 37 Thurs., Feb. 13, 1941

Kolonije vzdržujejo Anglijo

Mnogo se sliši komentarja, da je Anglija ena najbolj diktatorskih držav, ki si je nagrabila kolonije po vsem svetu...

Toda vsa znamenja kažejo, da se te angleške kolonije prav dobro počutijo v senci angleške imperije, torej ne more biti res, da bi jih Anglija izmogavala in jim pila kri...

Toda angleške kolonije ne samo, da ne marajo proč od Anglije, ampak ji celo pomagajo na vse kriplje, da zmaga v tej vojni...

V Londonu sicer ne povedo v podrobnostih, koliko dobi otočje iz kolonij, zlasti kar se tiče vojaštva in vojnega materiala...

Nam, ki opazujemo preko Atlantika boj demokracije, da jo za vedno ne skrusijo diktatorji, ki hočejo zmleti v prah v pepel vse, kar se jim postavlja na poti v pohodu za nadvlado po vsem svetu...

Avstralija ima pod zastavo zdaj 200,000 mož. Poleg tega ima pa pripravljenih 250,000 mož za deželno brambo...

Poleg tega je dala Avstralija dozdaj 12,576 avijatičarjev, fino izvežbanih in 25,276 pomožnega moštva za letalstvo...

V avstralskih tovarnah neprestano izdelujejo strojne in puške. Tovarne za izdelavo vojnega materiala rapidno rastejo...

Dozdaj je potrošila Avstralija že 109,500,000 funtov šterlingov za vojno. Vsak funt šterling je nekaj čez 4 dolarje v ameriški valuti...

Na tej strani Atlantika pa skuša tekmovali z Avstralijo Kanada, ki hoče tudi doprinesiti svoj delež v pomoči svoji pokroviteljici Angliji...

Število kanadskih avijatičarjev je naraslo na 36,000 mož in dnevno se priglajajo novi, med temi tudi Amerikanci...

Tudi s prehrano zalaga Kanada Anglijo. Medtem ko ima dovolj žita za svoje lastne potrebe za prihodnja tri leta, ga neprestano pošilja v Anglijo...

Do prihodnjega meseca bo imela Nova Zelandija 26,000 fino treniranih vojakov, pripravljenih za akcijo kjerkoli...

Novozelandski avijatičarji so priznani letalci in se zelo odlikujejo v svojih poletih na Nemčijo. Nova Zelandija pričakuje dati Angliji najmanj 6,500 avijatičarjev...

Južna Afrika je izvežbala armado 120,000 mož. Del te armade se že bori proti Italijanom v Etiopiji in Eritreji...

Tudi Indija izdatno pomaga Angliji in indski vojniki so bili med prvimi, ki so naskočili Sidi Barrani. Večje število jih je tudi v Eritreji in Etiopiji...

Poleg vse te pomoči pa so dale kolonije Angliji tudi denar. Do konca 1940 so poslale skoro 90,000,000 funtov šter-

BESEDA IZ NARODA

"Slavčki" vas kličejo

Aktivnost "Slavčkov," naših malih tu rojenih pevcev in pevk, katere je pričel poučevati z vsvo vztrajnostjo pevovodja g. Louis Šeme kot prvo tako skupino tu v Clevelandu kakor kakor že zapisnik iz leta 1934, je še vedno med nami...

Koliko je truda in dela za obstop te vrste mladinskih zborov, vedo najbolje povedati odborniki, pevovodja in starši. Od našega občinstva je pa največ odvisno koliko časa bo še živelo med nami to kulturno delo...

Zato pa vabim v imenu mladinskega zbora "Slavčkov" vse, katerim je zibala zibeljko slovenska mati in vam je že tedaj prepevala našo lepo slovensko narodno pesem, posetite koncert "Slavčkov," katerega prirede v nedeljo 16. februarja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave...

Torej pridite vsi zavedni Slovenci v nedeljo v Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. in s svojo navzočnostjo pokažite, da cenite delo našega pevovodje g. Louis Šemeta in da ste na strani naše mladine, ki se s takim veseljem uči slovenske besede in pesmi...

Tudi v našem okrožju na zapadni stran imesta se zavedamo, da brez zabave in prijazne družabnosti ne uživamo tistega razvedrila, ki nam je tako neobhodno potrebno za zdravje ter nam tako krepki moči in podaljša življenje...

Kakor običajno vsako leto, se je tudi letos članstvo društva Soča št. 26 SDZ odločilo, da priredi svojo letno veselico in sicer 15. februarja v Domu Zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave...

Člani zavedajte se, da vas veže članska dolžnost, da se prav gotovo vsi udeležite te veselice našega društva in ne samo to, dolžnost vsakega člana je, da povabi tudi svojega znanca in prijatelja...

Člani zavedajte se, da vas veže članska dolžnost, da se prav gotovo vsi udeležite te veselice našega društva in ne samo to, dolžnost vsakega člana je, da povabi tudi svojega znanca in prijatelja...

Člani zavedajte se, da vas veže članska dolžnost, da se prav gotovo vsi udeležite te veselice našega društva in ne samo to, dolžnost vsakega člana je, da povabi tudi svojega znanca in prijatelja...

Člani zavedajte se, da vas veže članska dolžnost, da se prav gotovo vsi udeležite te veselice našega društva in ne samo to, dolžnost vsakega člana je, da povabi tudi svojega znanca in prijatelja...

Imperiji, ki ima take kolonije, ne more biti poražen. In kolonije, ki tako podpirajo svojo skupno državo, niso sužnje.

son Ave. Z bratskim pozdravom in na svidenje, Joseph Miklus, tajnik.

Zgodba o čevljarju

Naj vam tukaj povem zgodbo nekega čevljarja kako si je bil pridobil blagostanje in ga tudi po svoji neumnosti zapravil.

Bilo je pred davnimi časi in sicer tedaj, ko so še živali govorniki. Tedaj je živel čevljar v majhni bajtici in izvrševal svojo obrt, s katero pa je komaj toliko zaslužil, da se je preživel. Po svojem očetu ni dobil drugega kot malo novjico, da si je pridelal vsaj nekoliko krompirja, da je tako lažje izhajal...

Tako je nekoč zopet delal na svoji njivi, kar zagleda, da je pričelo goretj grmovje, iz katerega je slišal klic na pomoč. Takoj steče, da bi pomagal in kako se začudi, ko zagleda v ognju ostudno kačo, ki ga je prosila pomoči...

Kam ste namenjeni v soboto večer, 15. februarja? Zakaj se ne bi ogledali vsaj enkrat pri mlademu angleško poslujočem društvu Mercury Club v Conneautu, ki prireja na ta dan svojo plesno zabavo pod imenom "patriotični ples" v prostorni dvorani "American Legion Hall" na Broad St. v Conneaut-u.

Igrala bo izvrstna godba pod vodstvom Tony Malavasic-a. On in njegovi "modri suknjičji" bodo igrali najbolj poznane plesne komade, da boste radi ali neradi šli plesat.

Ko ste se odločili, da boste potegnili svojo "liziko" iz garaže in se pridružili množicam, ki bodo hitele v Conneaut, naj vam sedaj še pojasnim, kako boste najlažje prišli na lice mesta...

Torej pridite k nam v Clevelandčani, Lorainčani, vsi iz Barbertona, Warren, Ashtabula, Niles, Geneva, Madison; v eno besedo vabljene ste vsi člani in članice Slovenske dobrodelne zveze in prijatelji. Pokažite vaš patriotizem in prepričani bodite, da boste zadovoljni v vseh ozirih...

Glasilu komunistične zveze brezbožnikov v Sovjetiji "Brezbožnik" objavlja zanimive podatke o tem, kako se razvija versko življenje med ruskim ljudstvom. Člankar piše med drugim:

Protiverska propaganda v Sovjetiji je dosedaj imela ta uspeh, da je večina cerkva zaprta. Le malo verskih hramov je še ostalo odprtih in duhovniki so že skoraj popolnoma izginili. Vključ vsemu temu pa se versko življenje med ruskim ljudstvom razvija naprej. Namesto duhovnikov, ki se ne smejo več javno kazati in gibati, opravljajo verska opravila laični verniki in celo ženske. Člankar pravi, da

pred svojo ženo. Torej razodel je vse od pričeta do konca. Prišla sta domov, tedaj pa se je približala smrt, ga pobožala s svojo mrzlo roko po licu, da je nesrečni čevljar izdihnil svojo dušo. Položili so ga na mrtvaški oder. V prostoru, kjer je ležal mrtvi čevljar, je bila pa tudi velika miza, pod katero je ležal domači pes žalosten nad izgubo gospodarja...

"Kaj," se oglašajo petelin, "ali tudi ti žaluješ za takim slabičem kot je bil on. Dvanajst jih imam na dvorišču, pa vse lahko obvladujem, on pa še ene ni mogel. Tak slabič naj le umre." Petelin je moško odkorakal na dvorišče med svoje družice in čevljarjeva žena pa je po smrti svojega moža postala navadna beračica.

Matevž Leskovec.

"Patriotični ples" društva Mercury Club št. 63 SDZ

Kam ste namenjeni v soboto večer, 15. februarja? Zakaj se ne bi ogledali vsaj enkrat pri mlademu angleško poslujočem društvu Mercury Club v Conneautu, ki prireja na ta dan svojo plesno zabavo pod imenom "patriotični ples" v prostorni dvorani "American Legion Hall" na Broad St. v Conneaut-u.

Igrala bo izvrstna godba pod vodstvom Tony Malavasic-a. On in njegovi "modri suknjičji" bodo igrali najbolj poznane plesne komade, da boste radi ali neradi šli plesat.

Ko ste se odločili, da boste potegnili svojo "liziko" iz garaže in se pridružili množicam, ki bodo hitele v Conneaut, naj vam sedaj še pojasnim, kako boste najlažje prišli na lice mesta, da ne boste z iskanjem zamudili cele veselice in prišli le še pometat...

Torej pridite k nam v Clevelandčani, Lorainčani, vsi iz Barbertona, Warren, Ashtabula, Niles, Geneva, Madison; v eno besedo vabljene ste vsi člani in članice Slovenske dobrodelne zveze in prijatelji. Pokažite vaš patriotizem in prepričani bodite, da boste zadovoljni v vseh ozirih...

Glasilu komunistične zveze brezbožnikov v Sovjetiji "Brezbožnik" objavlja zanimive podatke o tem, kako se razvija versko življenje med ruskim ljudstvom. Člankar piše med drugim:

Protiverska propaganda v Sovjetiji je dosedaj imela ta uspeh, da je večina cerkva zaprta. Le malo verskih hramov je še ostalo odprtih in duhovniki so že skoraj popolnoma izginili. Vključ vsemu temu pa se versko življenje med ruskim ljudstvom razvija naprej. Namesto duhovnikov, ki se ne smejo več javno kazati in gibati, opravljajo verska opravila laični verniki in celo ženske. Člankar pravi, da

zlasti ženske pokazale zelo veliko vnemo in pogum pri opravljanju raznih cerkvenih opravil. Te ženske se gibljejo med ljudstvom v svojem okrožju in so med verniki zelo priljubljene. Verniki jih kličejo ali "zakristanke," "lektorice" ali pa tudi "matere." Na zunaj ne nosijo posebnih oblačil, vendar pa so navadno oblečene tako, da jih že na zunaj verniki spoznajo. Oblečene so priprosto in tudi enotno in njihova zunanost najbolj spominja na obleke redovnic.

Predvsem skrbte te ženske za redka svetišča, ki so še na razpolago vernikom. V svojem okrožju pazijo na vse, kar je potrebno vernikom in kadar je kaj nujnega, tedaj pokličejo duhovnika, ki mora včasih priti od zelo daleč, da opravi najnujnejše versko opravilo ali pa da od časa do časa opravi sv. opravilo ali pa službo božjo. Kadar je treba kaj opraviti za ikonostasom ali pri glavnem oltarju, tedaj gotovo odkod pride duhovnik ženske cerkvene pomočnice pa vodijo po cerkvah tista cerkvena opravila, ki ne zahtevajo ravno navzočnosti duhovnika.

Člankar piše med drugim, da je v priključni Karelji imel priliko prisostvovati takemu tajnemu cerkvenemu opravilu, ki ga je vodila neka taka "zakristanka." Iz ikonostasa ali pa z glavnega oltarja prineso glavni križ ali pa glavno ikono. V sredini cerkve stoje navadno dva križa in slika, okoli pa gore sveče, vse pa je v preprostem cvetju. V cerkve ali pa kapele prihajajo verniki z vseh strani in vseh starosti, v cerkvi pa okoli križev nato opravijo pobožnost, ki je res nekaj posebnega in velikega po svoji vnemi in pobožnosti. "Zakristanka" poje ali čita naprej kačke dele iz sv. maše ali pa iz večernice, nato pa sledi skupno petje in skupna glasna molitev. Vedno pa vodi tako pobožnost ženska.

Po Rusiji je mnogo farnih občestev, ki žive tako naprej dasi ni več duhovnikov. Ker so možje preveč izpostavljeni, so ženske članice farnih odborov, ženske vodijo tisto prikrito javno delo, ki je potrebno, duhovnik in možje pa ostanejo v senci.

Člankar "Brezbožnika" zaključuje z utemeljitvijo, da je to versko življenje med verniki zelo razširjeno in poudarja predvsem dejstvo, da so ti verniki tako "pobožni kakor to ni bilo nikdar poprej." Čimbolj javno se brezbožniška zveza bori proti veri, tem globlje in iskrenejše je versko življenje med ljudstvom. Zato opozarja člankar zvezo, da naj stori vse, da se propaganda, razširi tudi proti temu načinu verskega življenja. List objavlja v isti številki že celo vrsto denuncijacij proti takim verskim občestvom in že denunciacije ženske, ki pomagajo maloštevilnim duhovnikom ali jih pa vsaj nekoliko nadomeščajo v osamljenih in skritih cerkvah.

Ze 22 let preganja v Sovjetiji versko življenje režim tako, kakor se dosedaj še ni nikdar zgodilo v zgodovini. Vključ temu pa tudi v najhujših okoliščinah verniki znova izpričujejo iz dneva v dan, da človek hrepeni po verskem življenju dokler živi in diha.

Ognjeniški pepel je zapadel pol metra visoko

Japonska je tista dežela, kjer ognjeniki razkazujejo svojo moč najpogosteje in najučinkoviteje. Poročila o novih ognjeniških izbruhih si kaj hitro sledi. Te dni je glavni japonski državni observatorij izdal poročilo, ki pravi, da je spet izbruhnil ognjenik Nahasama. Pravi tudi, da se je pred izbruhom slišalo močno zamolklo podzemsko grmenje, ki se je ponovilo trikrat. Opazovalnice v Maesahiju, Karusavi in Oivakeju so vprav zaradi tega mogle pravočasno opozoriti prebivalstvo, ki je naseljeno okoli omenjenega ognjenika na bližajočo se nevarnost. Ljudje res brž preselili drugam, mer jih je gotovo mnogo ušlo smrti. Poročilo koncu tudi, da je po izbruhu začel na gostopod neba ognjeniški pepel, ga je po nekaterih krajih telega za pol metra visoko.

Tureško prosvetno stvarstvo je svojčas sklenilo turškemu prevodu islamske klopeditjo. Vendar so zdaj poročajo turški časopisi nastale težave, na katerih prosvetno ministrstvo nalo. Nova turška abeceda namreč za to občutno bolj ljljiva, ker ne more izraziti njih arabskih in perzijskih nazvov, na katere se ne dozdaj še ni gotov, poleg ga bo treba na nek način štati, ker ni v njem pravega blagovozvoja. prosvetno ministrstvo drugih številnih vprašanj no bavi tudi s tem in je zaradi izpopolnitve in ve prevoda uvesti nove pomoči katerih bi pravilno izgovarjati arabske besede tako, je treba.

Če verjamete al' pa ne

Ze 22 let preganja v Sovjetiji versko življenje režim tako, kakor se dosedaj še ni nikdar zgodilo v zgodovini. Vključ temu pa tudi v najhujših okoliščinah verniki znova izpričujejo iz dneva v dan, da človek hrepeni po verskem življenju dokler živi in diha.

Ze 22 let preganja v Sovjetiji versko življenje režim tako, kakor se dosedaj še ni nikdar zgodilo v zgodovini. Vključ temu pa tudi v najhujših okoliščinah verniki znova izpričujejo iz dneva v dan, da človek hrepeni po verskem življenju dokler živi in diha.

jočo se nevarnost. Ljudje res brž preselili drugam, mer jih je gotovo mnogo ušlo smrti. Poročilo koncu tudi, da je po izbruhu začel na gostopod neba ognjeniški pepel, ga je po nekaterih krajih telega za pol metra visoko.

Turška abeceda dobi črke

Tureško prosvetno stvarstvo je svojčas sklenilo turškemu prevodu islamske klopeditjo. Vendar so zdaj poročajo turški časopisi nastale težave, na katerih prosvetno ministrstvo nalo. Nova turška abeceda namreč za to občutno bolj ljljiva, ker ne more izraziti njih arabskih in perzijskih nazvov, na katere se ne dozdaj še ni gotov, poleg ga bo treba na nek način štati, ker ni v njem pravega blagovozvoja. prosvetno ministrstvo drugih številnih vprašanj no bavi tudi s tem in je zaradi izpopolnitve in ve prevoda uvesti nove pomoči katerih bi pravilno izgovarjati arabske besede tako, je treba.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Če verjamete al' pa ne

Ze 22 let preganja v Sovjetiji versko življenje režim tako, kakor se dosedaj še ni nikdar zgodilo v zgodovini. Vključ temu pa tudi v najhujših okoliščinah verniki znova izpričujejo iz dneva v dan, da človek hrepeni po verskem življenju dokler živi in diha.

Ze 22 let preganja v Sovjetiji versko življenje režim tako, kakor se dosedaj še ni nikdar zgodilo v zgodovini. Vključ temu pa tudi v najhujših okoliščinah verniki znova izpričujejo iz dneva v dan, da človek hrepeni po verskem življenju dokler živi in diha.

Ze 22 let preganja v Sovjetiji versko življenje režim tako, kakor se dosedaj še ni nikdar zgodilo v zgodovini. Vključ temu pa tudi v najhujših okoliščinah verniki znova izpričujejo iz dneva v dan, da človek hrepeni po verskem življenju dokler živi in diha.

Ze 22 let preganja v Sovjetiji versko življenje režim tako, kakor se dosedaj še ni nikdar zgodilo v zgodovini. Vključ temu pa tudi v najhujših okoliščinah verniki znova izpričujejo iz dneva v dan, da človek hrepeni po verskem življenju dokler živi in diha.

Ze 22 let preganja v Sovjetiji versko življenje režim tako, kakor se dosedaj še ni nikdar zgodilo v zgodovini. Vključ temu pa tudi v najhujših okoliščinah verniki znova izpričujejo iz dneva v dan, da človek hrepeni po verskem življenju dokler živi in diha.

Ze 22 let preganja v Sovjetiji versko življenje režim tako, kakor se dosedaj še ni nikdar zgodilo v zgodovini. Vključ temu pa tudi v najhujših okoliščinah verniki znova izpričujejo iz dneva v dan, da človek hrepeni po verskem življenju dokler živi in diha.

Ze 22 let preganja v Sovjetiji versko življenje režim tako, kakor se dosedaj še ni nikdar zgodilo v zgodovini. Vključ temu pa tudi v najhujših okoliščinah verniki znova izpričujejo iz dneva v dan, da človek hrepeni po verskem življenju dokler živi in diha.

Ze 22 let preganja v Sovjetiji versko življenje režim tako, kakor se dosedaj še ni nikdar zgodilo v zgodovini. Vključ temu pa tudi v najhujših okoliščinah verniki znova izpričujejo iz dneva v dan, da človek hrepeni po verskem življenju dokler živi in diha.

Ze 22 let preganja v Sovjetiji versko življenje režim tako, kakor se dosedaj še ni nikdar zgodilo v zgodovini. Vključ temu pa tudi v najhujših okoliščinah verniki znova izpričujejo iz dneva v dan, da človek hrepeni po verskem življenju dokler živi in diha.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

le težko ti verjamem — sem že, mnogokaj sem že videl, česar drugi nikdar ne. Nikdar pa še nisem videl, bi se bil kdo vdal, če ni bil vreden in premagan —”

Povedal ti bom svoj načrt. Pa se moram govoriti z Winnetouom. Pohitimo, da ga najdemo!”

“Ole smo dirjali v dolgi vrstici. Bledi mesečini se je pojavila postava. Winnetou je čakal je.”

“Zajahal smo, privezali kožo robu gozda, Mimbrenji so v senco in vzeli ujetnika. Tako tiho se je vse vrtno dobro so se poskrili Mimbrenji, da bi jih bil našel kuzen ogledek.”

Winnetou, Močni bivol in jaz sedli k posvetovanju, za nekotakov oddaljeni od bojevalni bivol je že komaj čaka da bi začeli. Starejši je bil kaj, pa ni se znal premagovati. Komaj da smo sedli, se je že kuzum so križali našo pot. Bili jih bomo, nikdar več se bodo vrnili v svoje brloge.”

Winnetou ni odgovoril in tuzaz sem molčal.

“Kari poglavar je bil krvolokin masčevalen. In niti na mi ni hodilo, da bi mu Yuzročil, smrt na kožu bi jim neizogibna. Za vsako ceno hotel zabraniti mučenje inenje tolkih ljudi, pogoditi se misli s poglavarjem Yuda bi se nam izročili brez pripravljene sem že imel in tudi pogoje, ki bi na njeja gotovo pristal.

“Kada vročekrvnega Nalgu moja je bilo treba prej pregotiti in pridobiti za te načrte, ki krvoločne bi se mi bil siupr, na lastno pest napadelne in mi vse pokvaril.

“Winnetou je gotovo soglašal. Bistor meni je bilo tudi njemu nepotrebno prelivanje krkaroprno. Za moj načrt seveda ni vedel, nisva se še utegnialo, vnetovati, pa pokazalo se je topot, kako čudovito se ujeo mo najine misli.

“Bivol sva le molčala, se je Močnibivol skoraj ježno spet ogla-

“Ali moja brata nista čula, Pa sem rekel —? Ali sta glud? Zakaj ne povesta svoje-ovajmenja —? Old Shatterhand, da noče napasti sovražnivala. Kaj pa naj počnemo z—? Ali bi mi Winnetouki —? Povedati, kaj bo z Yuma-

“Povedal bom!” je dejal Winnetou hladno in odločno.

“Moje uho je odprto —”

“Mislim, da se bodo vdali v boju.”

“Tako pravi Old Shatterhand. Pa ne verjamem. Strahopetneži so, to dobro vem. Ampak se kar brez boja vladi —”

“Ni treba, da bi bili že kar strahopetni, če se vdajo. Ali ni bil pogumen bojevniki včasih, da se vda brez boja?”

“Pogumen bojevniki se bo boj za svobodo!” je ponosno de-Nalgu mokaši,

“Bovil se bo. Toda pravi bojevniki ni samo pogumen, ampak tudi previden, premišljen in vedsem zviti. Prav lahko se upeti, da slep pogum nič ne se bojevniki potuhne in vda videz, si je vsaj za nekaj čar rešil življenje. Medtem pa zmišlja, kako bi ušel, preži na rodno priliko in nazadnje restali. Ali ni bilo bolje, da se je vdal in si s tem rešil življenje? Kdo more Winnetouu očitati, da je bil kedaj strahopeten —? Vdal sovražniku brez boja.

Da se je branil, bi ga bili ubili in ne bi bil se masčeval. Pa se je vdal, ušel, kaznoval sovražnika in se masčeval. Kaj je bolje, slep junaštvo ali premišljena zvi-jača —?”

“Premišljena zvijača,” je priznal Nalgu mokaši.

“In kdo bo Old Shatterhandu očitati, da je bojazljivec —? Pa kolikokrat se je že zgodilo, da se je vdal brez boja! Ali ga niso pred nekaj dnevi prijeli Yume? Ali se je branil? Da se je branil, bi ga bili pač že ubili. Vdal se je, zvezali so ga, ga vlačili s seboj — in nazadnje jim je ušel! In danes ga pogledaj! Svoboden je, da, celo poglavarja Yumove uje! Ali bi mogel tako kaznovati sovražnika, če bi se bil nezmiselno branil in se boril za svobodo —? Ali je bil morebiti strahopeten, ker se je vdal? Ne, previden je bil zviti kakor lisjak!

In tako bodo storili tudi Yume, ko bodo videli, da je vsak boj, vsak odpor brezuspešen. Vdali se bodo, pa prežali na priliko, kako bi ušli.”

“Je že vse lepo —!” je mrmral poglavar. “Ampak Yume tega ne bodo uvideli —!”

“Bodo!”

“Ali jim bo znal Winnetou dopovedati, da je bolje za nje, če se vdajo?”

“Bo, ako mu Mimbrenji pomagajo.”

“Kako jim bo dopovedal?”

“Mu Old Shatterhand še ni povedal svojih načrtov?”

“Ne še.”

“Nisem še sicer govoril z njim, pa prepričan sem, da misli prav tako kakor jaz. Obkolili bomo Yume, vdali se bodo, ko bodo uvideli, da ne morejo uiti.”

“Kako pa jih Winnetou misli obkoliti?”

“Ogledal sem si lego njihovogab tabora medtem ko je jezdit Old Shatterhand po Mimbrenje. Yume spijo, utrujeni so, polegli so ob robu gozda, nobenih straž niso izpostavili, zanašajo se na ogledek, ki so ju poslali Mimbrenjem naproti. Le pri konjih bedita dva bojevnika in pazita, da se ne razkropijo.

Nalgu mokaši naj mi pove, ali jih ne bo lahko obkoliti!”

“Ako ležijo Yume ob robu gozda, jih z gozdne strani ne bo težko obkoliti. Tema je v gozdu, neopaženo se lahko priplazimo do njih. Zunaj na preriji pa je svetlo, mesec sije. Straže pri konjih bi opazile naše ljudi!”

“Da, mesec sveti! Toda oči mojega brata Močnega bivola vkljub temu ne vidijo dobro! Yume nas zunaj na preriji ne bodo videli. Peš se bomo splazili v velikem polkrogu okoli njih in zaožili krog, kolikor bo mogoče. Če se bodo plazili tvoji ljudje po trebuhu, jih straža ne bo videla.”

“Uff —! Če misli Winnetou tako narediti, mu ne morem ugovarjati.

In kaj se bo zgodilo, ko bodo obkoljeni?”

“Zahtevali bomo, da morajo oddati orožje.”

Močni bivol se je nasmejaj. “In moj brat misli, da bodo res oddali orožje —?”

Ravdušno mu je odgovoril Winnetou:

(Dalje prihodnjic.)

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvelenje zob, puljenje zob in enako lahko dobite v vašem polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, če da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je naravno, kadar vam čas dopušča. Uradni naslov: 6131 St. Clair Ave. yhod na 62. cesti, Knausovo poslojpe. (88)

Prijet na begu skozi Francijo

Križeva pot slovenskega izseljenskega duhovnika

(Konec)

Prav tako so opazili v bližini mest velikanske stebre dima in visoko pod nebo švigajoče plamene. Ogenj so si razlagali ali kot posledico nemških bombardiranj ali pa da so Francozi sami zažgali bencinske tanke, da ne bi polni padli Nemcem v roke. Večkrat so opazili tudi spopade nemških in francoskih letal v zraku. Priznati so morali, da francoska letala niso kos nemškimi. Večina spopadov se je končala tako, da so francoska letala bila drug za drugim zbita na tla. Na postajah, skozi katere je vozil vlak, je bilo videti čudne prizore. Vojaki, pa tudi civilisti so začeli že pleniti napolnjene vagonne, najboljši znak da je vsega konec. Tudi v njihov vlak so vojaki nanosili cele zaboje kexsov, tobaka, pijače in drugih dobrot, tako da so bili z vsem preskrbljeni. Postaje so bile seveda vse zatrpane z vlaki in lokomotivami, ki so vozili na jug. Večkrat se je vlak srednje proge ustavil. Nič čudnega, saj je 100 m pred njim vozil drug vlak, itd. Vlaki so vozili skoraj v strnjeni kači in edina urejenost v tem neredu je bila smer proti jugu. Pred Dijonom se je vlak ustavil pred postajo. Nad mestom so rashi v nebo velikanski stebri dima. Gorela je tovarna za katran in 12 ogromnih tankov polnih katrana. Temnordede plameni so lizali nebo, dim pa je ležal kot ogromen oblak nad vsem mestom. Dijon sam je bil že izpraznjen, zakaj Nemci so tedaj že vdrli čez Ren in prebili Maginotovo linijo. Pred kolodvorom v mestu Macon so vsi potniki mogli opazovati, kako je pet nemških strmoglavcev napadlo drug za drugim kolodvor in ga obmetalo z bombami. Pri tem napadu so morali ujetniki ostati v vagonih medtem ko so se drugi potniki poskrili v jarke ob progi.

Do mesta Lyonsa so bili Nemci vlaku tako rekoč ves čas za petami. Od tod pa so že v nekoliko bolj urejenih razmerah vozili dalje proti jugu prav do španske meje v Perpignan, kjer je bilo svoj čas taborišče za španske begunce. Tam internirancev iz Metzja niso hoteli sprejeti, zato so jih odpeljali nazaj do Toulousea, odkoder so jih prepeljali 60 kilometrov južno od mesta v veliko taborišče Camp du Vernet ob reki Garonni. Dolge poti, ki je trajala šest dni in šest noči, je bilo konec 21. junija. Kako prijetna je bila ta vožnja, si lahko mislimo. Ničde ni v tem času pošteno legel, zato so tudi vsi imeli zatekle noge. Straža je izročila aretirance v taborišču, kjer so jih takoj vprašali, zakaj so jih pripeljali. Straža aktov ni imela, ampak samo seznam imen svojih varovancev. Akt je namreč ostal v Metzju. Sprejeli so jih v taborišče. Najprej so jih preskalski in vzeli v hrambo denar, nože, britve in drugo nevarno orožje. Postregli so jim kar dobro. Dobili so kruha in jetrnih pastet. Nato so bili poslani v Quartier C, eden izmed oddelkov taborišča. V oddelku C so bili sami taki, ki niso vedeli, zakaj so tam. Zastopane so bile seveda vse narodnosti. Bila sta med drugimi tam tudi dva Kitajca, en Japonec, en Armenec, ki je znal celo bolgarsko, dalje precej Židov, Italijanov, Nemcev in ruskih emigrantov. Večinoma so bili to sami zastopniki inteligenčnih poklicev, v glavnem slikarji, časnkarji, trgovci, advokati, tehniki, profesorji, arhitekti, pisatelji itd. V oddelku C so bili tudi štirje duhovniki. Poleg Slovenca še en Luksemburčan in dva Italijana. Eden izmed Italijanov je bil 76 letni šef italijanske katoliške misije za vso Evropo msgr. Konstantino Babih. V vsem taborišču je bilo okrog 5.000 ljudi.

V oddelku A so bili bolj nevarni interniranci, med katerimi so bili tudi nekateri obsojenci. V oddelku B so bili v glavnem politični grešniki, v oddelku C pa zastopniki tujih narodnosti, nezanesljivi in nezaželeni tujci, čeprav niso zagrešili ničesar. Razgovori med posameznimi oddelki so bili strogo prepovedani. Vsi interniranci so stanovali v barakah, po katerih je bilo po 200 ljudi. Baraka je imela vzdolž v sredi dolg hodnik, na vsako stran pa so bili napravljeni nekakšni predali. Štiri m dolgi, dva in pol m globoki in pičel meter visoki. V takih predalih je ležalo na deskah po pet ljudi in če se je človek dvignil toliko, da je pokonci sedel na tleh, je že z glavo zadel v zgornje nadstropje. Na srečo je bil poveljnik taborišča veren katoličan in je zato duhovnike oprostil vseh prisilnih del in jim tudi dovolil, da so vsak dan masčevali. Drugi interniranci pa so toliko kamenje, opravljalirazna težka dela in skrbeli za red in snago v taborišču, ki je bilo v splošnem dokaj primitivno. Najhujša nadloga v taborišču so bile seveda bolhe in uši. Občutljivi so jih vsak dan pobijali in preganjali, toda vse ni nič pomagalo.

Ko je bilo sklenjeno premirje, se je kmalu pokazalo varčevanje s hrano, ki je v taborišču postala dokaj slaba. Zjutraj je bil delež četrta litra črne čorbe brez sladkorja, opoldne in zvečer pa kakega pol litra juhe, v kateri je plavalo nekaj riževih ali fižolovih zrn. Poleg tega je po pet oseb iz enega “predala” dobivalo na dan poldrug kilogram kruha, na vsaka dva dni pa je plaval v juhi 15 do 20 gr težak košček konjskega mesa. Kdor je imel denar, si je seveda v kantini lahko po razmeroma visokih cenah kupil priboljšek. V taborišču C je našel g. Švelc tudi 150 Jugoslovancev, ki so vsi pribežali iz republikanske Spanije, kjer so se borili pri rdeči armadi. Med temi je bilo celo 30 Slovencev. Večinoma so bili to sami mladi fantje, deloma dijaki, ki so študirali v Pragi, deloma pa delavci iz Slovenije. G. Švelc se je zelo zanimal zanje in je zato dobil hitro naslov “ambasador svetoga Boga,” kakor so ga šaljivo nazivali komunisti. Ob časih slabe hrane se je pri vseh, zlasti pri Slovencih, pokazalo hudo domotožje. Slovenski komunisti so kaj radi sanjari o domačih žgancih in o klobasah s kislim zeljem, ki so jih pustili v domovini. Postali so precej bolj krotki in jih je življenjska šola dobro izučila. G. Švelc je potem, ko je nastalo premirje, pisal jugoslovanskemu konzulatu v Marseille, ki je tudi hitro interveniral. Z 7 drugimi Jugoslovanci, “španski mi begunci,” samo Srbi in Hrvat, je bil 3. septembra izpuščen iz taborišča. Po 6-dnevnem potovanju po Sredozemskem morju je končno prišel v Split v domovino. (Sl.)

Črncem so “cepili” orožje

Francoska vlada je pred kratkim odredila, da mora prebivalstvo oddati vse orožje, ki ga ima po domovih, kot lovske puške, revolverje itd. V prejšnjih časih veljajoči stavek “nošenje orožja je znamenje svobodnega moža” pripada tako tudi v Franciji preteklosti. Danes je menuda samo še v švici državljano dovoljeno imeti orožje. V Ameriki, kjer je to še tudi dovoljeno, si policijske oblasti zelo prizadevajo, da bi dosegle prepoved nošenja orožja, ker upajo, da bi se s tem znatno omejilo število zločinov.

V katalogu neke francoske prodajalne orožja iz začetka tega stoletja beremo, da si je pred

štridesetimi leti lahko vsakdo za majhen denar nabavil puško in sploh ves pribor za streljanje. Puško je bilo mogoče kupiti za 15 frankov, bajonet pa za poldrug frank. Zastarele vojaške puške iz nemško-francoske vojne l. 1870. so prodajali po 5 frankov. Celotno majhen poljski top si lahko kupil, če si hotel. Veljal je 650 frankov.

Dočim je ljudstvo v civiliziranih državah razmeroma mirno sprejelo odvzem in prepoved nošenja orožja, so imele oblasti pri primitivnih narodih hude težave. V raznih kolonijah se domačini nikakor niso hoteli ločiti od svojega orožja in so rajši prenašali denarne kazni in zapore, kakor da bi se prostovoljno pustili “razorožiti.”

Poveljnik nekega okrožja iz predvojne nemške kolonije v Vzhodni Afriki, poročnik Esdorff, pripoveduje zanimivo zgodbo, ki se je tam pripetila ob koncu prejšnjega stoletja ob priliki odvzemanja orožja od domačega prebivalstva.

Oblasti so zapovedale popis vsega orožja med prebivalstvom. Črnci so se temu zelo upirali iz bojazni, da jim bodo orožje vzeli in ga zato niso hoteli pokazati. Poročnik Esdorff je to vendar dosegel na zelo zanimiv način.

Ljudstvo je v teh krajih trpelelo veliko škodo zaradi kuge pri govedu. On je izvedel cepljenje goveje živine in prebivalstvo rešil velike nesreče. Ljudje so bili odsej vsi navdušeni za cepljenje. To navdušenje je izrabil poročnik Esdorff. Dal je razglasiti, da bodo cepili orožje proti nesrečam vseh vrst in zlasti v ta namen, da bo dobro zadelo. Naslednjega dne so se črnci v masah odzvali njegovemu vabilu. V dolgih vrstah so čakali pred okrožnim uradom z orožjem v rokah. Vsi so komaj čakali, na “gepivo” — kontrolno markico, s katerim so zaznamovali orožje. V 24 urah je bilo popisano vse orožje . . .

MALI OGLASI

- 3 sobe v najem**
V najem se oddajo poštenim ljudem 3 sobe. Naslov 1057 E. 61. St. (39)
- 2 sobi v najem**
Oddata se dve sobi, vsaka zase, fantu ali dekletu. Poizve se na 6620 Bonna Ave. (39)
- Išče stanovanje**
Išče se stanovanje 3 sob, med 57. in 76. cesto. Kdor ima kaj, naj sporoči na 978 Addison Rd., spodaj, zadej.
- Stanovanje se odda**
Odda se stanovanje, obstoječe iz 5 sob; odda se mirni družini. Vprašajte na 1096 E. 71. St. (38)
- Trgovina naprodaj**
Proda se grocerijo in mesni. Lastnik mora prodati zaradi odhoda iz mesta vsled bolezn. Kdor se zanima, naj pokliče ENdicott 4017. (38)
- FR. MIHOČIĆ CAFE**
714 St. Clair Ave.
Vsak petek serviramo ribje pečenke ENdicott 9359
6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se pripravljamo za obisk.
Odprto do 2:30 zjutraj
- RE-NU AUTO BODY CO.**
878 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje. Welding!
J. POZNIK — M. ZELODEC
GLEenville 3330
- East 61st St. Garage**
FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEnderson 9231
Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.
- 19-40 PHILCO in Zenith radio**
—kupite sedaj in prihranite od 20% do 40%.
- Norwood Appliance & Furniture**
6104 St. Clair Ave.
819 E. 185. St.
(Thur.-x)

Te zaposlene dneve . . .
postojte in
**SE OBRNITE
K OSVEŽILOM**

Kadar počivate tekom dneva, naj bo to počitek, ki vas osveži z ledenomrzlo Coca-Cola.

Drink
Coca-Cola
Delicious and Refreshing

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING CO.
Prospect 0333

The NEW 1941 General Electric Refrigerators Are Here!

Get a G-E Built to Your Income!

More than a dozen beautiful new G-E models at lowest prices and easiest terms in history.

THIS "BIG 7" General Electric now only
184.95

"IT'S G-E FOR ME!"

More people prefer a General Electric than any other refrigerator—and now G-E Refrigerators are priced within reach of every budget. Come in today—see the many new features and learn how easily you can own the G-E of your choice.

ANTON DOLGAN
15617 Waterloo Rd.—IVanhoe 1299

Točna postrežba

KADAR želite poslati denar v staro domovino; vsaka pošiljatev je garantirana;

KADAR rabite krstni ali rojen list iz starega kraja;

KADAR potrebujete notarske listine ali notarski podpis in

KADAR želite napraviti prošnjo za prvi ali drugi državljanski papir, se vedno obrnite na:

AUGUST KOLLANDER
6419 St. Clair Ave., v Slov. Nar. Domu

Pri Kollanderju dobite listine za dohodninski davek (INCOME TAX) ter vam iste na vašo željo tudi izpolnijo ter notarsko potrdje.

Kraška kamnoseška obrt
15425 Waterloo Rd.
KEnmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

DOBER PREMOG!
Po zmerni ceni
L. R. MILLER FUEL CO.
1007 E. 61. St.
ENdicott 1032

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Čez dan so prihajali razni ljudje, ki so hoteli Erlenda pozdraviti—Ketil s Skoga, Markus Torgeirsson, kesneje pod večer sam Olaf Kyrning, Sira Ingolf in gospod Guttorm, duhovnik pri Halvardovi cerkvi. Ko sta bila duhovnika na potu, je bil začel naletavati suh, droban sneg, zašla sta in pri neki njivi zagazila med repje — njena obleka je bila polna tega. Vsi so začeli pridno obirati repje z obeh duhovnikov in njunih spremljevalcev — Erlend in Kristina sta čedila gospoda Guttorma, vedno znova zardevala, se šalila z duhovnikom in kadar sta se smejala, sta bila čudno negotova in glas se jima je tresel.

Zvečer je izpočetka Simon precej pil, pa vendar mu ni šlo v glavo — samo malo težkega se je počutil. Grozljivo ostro je slišal vsako besedo, ki je bila izgovorjena. Drugim so se razvezavali jeziki — nobeden izmed njih ni bil kraljev prijatelj.

Simonu je zdaj, ko je minilo, začelo vse to čudno presedati. Kar so tu glasno in razvneto kričali, je bilo neumno čenčanje. Ketil Ogmundsson je bil nekoliko aboten in njegov svak Markus tudi ni bil preveč pameten; Olaf Kyrning je bil pameten in razumen mož, toda kratkoviden — in duhovnika, se mu je zdelo, tudi nista bila kdo ve kako odprte glave. Sedeli so za mizo, poslušali Erlenda in mu pritrjevali, ta pa je vse bolj postajal tak, kakršen je bil zmerom, objesten in nepremišljen. Vzel je Kristino roko, si jo položil na koleno in se začel poigravati z njenimi prsti — sedela sta tako, da sta se dotikala z rameni. Nenadno je njo obšla svetla rdečica, ni mogla odtrgati pogleda od Erlenda; — ko ji je skrivoma položil roko čez pas, so ji zatrepetala usta, tako da je le trudoma stiskala ustnice —

Kar so se odprla vrata in v sobo je stopil Munan Baardsson.

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE NAŠE NEPOZABNE SOPROGE IN MATERE

MARY KOKAL

Ki je za vedno zatisnila svoje oči dne 14. februarja, 1940.

Eno leto je minilo, kar si v večnost se podala; lepše zdaj Ti sonce sije; nam v spominu si ostala.

Truplo tam na božji njivi v grobu hladnem že trohni, duh pa Vaš v neminljivi slavi raja zdaj živi.

Žalujoci:

SOPROG in OTROCI

Cleveland, O., 13. februarja, 1941.

krog sebe: drugi niso bili nič opazili. Kupico je sunil z nogo pod klop — postal trenotek — nato je tiho odšel ven za svakom.

Simon Darre je stal pod stopniščem — Jon Daalk je ravno vodil Simonovega konja iz hleva. Simon se ni zgenil, ko je Erlend pristopil k njemu:

“Simon! Simon — saj nisem vedel — nisem vedel, kaj govorim!”

“Zdaj pa veš.” Simonov glas je bil čisto prazen. Stal je nepremično, onega še pogledal ni.

Erlend je gledal krog sebe, ne da bi si vedel pomagati. Za tenčico oblakov je bilo razločiti blešči soj meseca, drobna, trda snežna zrnca so se usipala. Erlend se je zdrznil:

“Kam — kam pa hočeš —” je vprašal neodločno in se ozrl po hlapcu in konjih.

“Iskat si drugega prenočišča,” je kratko odvrnil Simon. “Saj si lahko misliš, da tukaj ne morem ostati —”

“Simon!” se je iztrgalo Erlendu. “— Oh, ne vem, kaj bi dal, da nisem izgovoril teh besed —”

“Tega tudi jaz ne vem,” je odgovoril oni kot poprej.

V gornjem nadstropju so se odprla vrata. Na mostovž je stopila Kristina z lučjo v roki — sklonila se je čez ograjo in posvetila na dvorišče:

“Tukaj stojita?” je vprašala s svetlim glasom. “Kaj pa počenjata zdaj zunaj?”

“Zdelo se mi je, da moram pogledati po svojih konjih — kot imajo navado reči vjudni ljudje,” je smeje se odgovoril Simon.

“Ze prav — a ti si vendar pripeljal svoje konje iz hleva!” je pripomnila z veseljem začudenjem.

“No — česa moški ne ugane, če se mu zmede v glavi,” je rekel Simon kot poprej.

“Zdaj pa pridita gori!” je zaklicala zvonko in veselo.

“Da. Takoj.” Odšla je in Simon je zaklicel Jonu, naj konje spet odpelje v hlev. Nato se je obrnil k Erlendu — ta je stal pred njim nekam čudno hrom v obrazu in kretnjah. “Kmalu pojdem spet noter. Poskusiva — se napraviti — kot da ni bilo tistih besed, Erlend — radi najinih žen. A toliko morda tudi ti razumeš — ti si bil najzadnji na svetu, ki bi smel — to — izvedeti. In ne pozabi, da nisem tako pozabljen kot ti!”

Spet so se zgoraj odprla vrata; vsi gostje so prišli ven, z njimi Kristina, njena dekla je nosila luč.

“No,” se je zarežal Munan Baardsson, “noč je že pozna — in tale dva, mislim, si že hudo želita postelje —”

“Erlend, Erlend, Erlend.” Komaj sta sama stala za sobnima vrata, se mu je Kristina vrgla na prsi. Privila se je krepko in tesno k njemu. “Erlend — zaskrbljen si videti —” je zašepetala prestrašeno, njene napol odprte ustnice so bile tik njegovih ust.

“Erlend?” Oklenila mu je senca z obema rokama.

Tako je stal nekaj časa in jo rahlo objemal. Nato pa jo je z napol zadušnim glasom v grlu pritisnil k sebi.

Simon je odšel čez dvorišče v hlev — hotel je Jonu nekaj naročiti, toda spetoma je pozabil, kaj. Nekaj časa je stal med vrata hleva in gledal v mesečno megle in snežni metež — zdaj je začelo naletavati v debelih kosmih. Iz hleva sta prišla Jon in Ulf ter zaklenila vrata za seboj, nato so vsi trije odšli skupaj proti poslopju, kjer so imeli svoje ležišče.

Vsi židovski prebivalci v češkomoravskem protektoratu se morajo izseliti iz modernih stanovanj sredi mest in se naseliti v predmestju.

Žena, ki ne prenese dnevnih svetlobe

Pepita Convago, žena nekega portugalskega bančnega uradnika, po nasvetu očesnega zdravnika za daljši čas ni smela izpostaviti svojih oči dnevnim svetlobam. Podnevi je sedela v mraku in poslušala radio. Ko so po mnenju zdravnikov bile njene oči

že tako dobre, da bi zopet lahko šla na svetlo, se je je polastil nerazumljiv strah. Ni hotela iz temne sobe, če pa je šla, je šla le z zavezanimi očmi. Stalno je trdila, da bi ji svetloba silno škodovala in jo bolela.

Ker je postajalo nevarno, da bi Convago popolnoma izgubila vid, če bi še dalje živevala v tem-

nem prostoru, sta mož in zdravnik napela vse sile, da bi jo prepričala, kaka nevarnost ji preti. Toda ves njun trud je bil zaman. Tako je gospa Convago po lastni krivdi popolnoma oslepla.

Pismo, ki govori...

Nemškimi vojakom, ki ležijo ranjeni v zahodni Nemčiji in ča-

kajo na zdravje, so vsaj nekoliko veselja lahko vsak piše domov s peresom, kakor je na pak pošlje lahko domov sede. Vsak vojak, ko ročiti kaj domov, govore, še, ki jih potem pošilje. Doma ploščo damofon in lepo poslušaj.

1874

1940

NAZNANILO IN ZAHVALA

V bridki žalosti in globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vedno da je prišla nemila smrt in odvzela iz naše srede predragi zaklad, ko je za vedno zatisnil svoje trudne oči naš nadvedno ljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in oče

Frank Hočevar

Previden s svetimi zakramenti, je po dolgi in mučni boleznih izdihnil svojo blago dušo in mirno v Bogu zaspi dne 13. decembra, 1940, v starosti 65 let. Doma je bil iz Pijave gorice pri Igu.

Po opravljeni sveti maši zažidnici v cerkvi sv. Vida smo ga položili dne 17. decembra, 1940 k večnemu počitku v hladni grob na Calvary pokopališče.

V globoki hvaležnosti si štejemo v dolžnost, da se prisrčno zahvalimo Monsignoru Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za podeljene svete zakramente, za molitve ob krsti in za spremstvo iz Frank Zakrajšek pogrebne kapele v cerkev in na pokopališče in za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede.

Prisrčno zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so ga obiskovali v boleznih, posebno pa sestrični Mrs. Mary Pirc in Mr. in Mrs. Joseph Brodnik, Lake Ct., ki so nam bili v tolažbo in pomoč na ten način ali drugi v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih, kakor tudi vsem drugim, ki so nam kaj dobrega storili. Iskrena hvala tudi vsem, ki so ga prišli pokopiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili svete maše in pogreba.

Globoko hvaležni se želimo iskreno zahvaliti vsem, ki so v zadnji pozdrav okrasili krsto s krasnimi vencem v blag spomin pokojnemu in sicer: Mr. Joseph Orenik, družina J. Ponikvar, družina J. Jamnik, družina Seme, Mr. in Mrs. A. Hosta, družina A. Koshel Sr., družina J. Kozel, družina E. Laskowski, družina J. Slogar Jr., Mr. in Mrs. Wm. Slogar, družina L. Recker, družina Zakrajšek, E. 41st St.; družina F. Koscak, Orton Ct.; Mr. in Mrs. J. Stembal, Lorain, O.; Mr. in Mrs. A. Logar, Lorain, O.; družina A. Perko, družina J. Kamber, družina F. Grebenc, E. 55th St.; Mary in Jos. Macerol, Mr. in Mrs. Ted Leslie, družina Domin Lusin, Mrs. M. Lesiak in Mrs. Mary, Mr. in Mrs. Pengov Sr., družina M. Vuk, društvo Presvetelega Srca Jezusovega, samostojno; Knit Goods Workers Local, No. 2586, Cuyahoga Mutual Benefit Society of American Steel & Wire Co.

Iskrena zahvala sledečim sosedom, ki so darovali za skupni krasen venec: Mr. in Mrs. John Stih, Mr. in Mrs. J. Stromsky, Mr. in Mrs. Ignac Kovalik, Mrs. F. Ucakar, Mrs. Anna Bole, Mr. in Mrs. Schalkner, Mr. Tony Prarorky, Mr. in Mrs. Alex Stromsky, družina Purcell, Olga Brodnik, Mr. in Mrs. F. Skrab.

Prisrčna zahvala naj velja vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo brale za mirni pokoj blage duše, namreč: Mr. in Mrs. Frank Pirc, družina Frank Smole, Mr. Joseph Orenik, družina Derglin, Aliquippa, Pa.; Frances Derglin, Aliquippa, Pa.; Misses Ann, Mary in Amelia Orenik, Mrs. Josephine Slogar, Mr. in Mrs. William Slogar, družina Snider, E. 41st St.; Louise in Frank Recher, Mr. in Mrs. A. Golic Jr., Mrs. Elizabeth Schneider, Mrs. Mary Tomaric in družina, Mr. in Mrs. Jos. Zabukovec, Mr. Mike Skrijanc, Mr. John Janežič, Mrs. A. Gole, Mr. in Mrs. John Tarach, Mr. in Mrs. Anton Koshel Sr., Mr. in Mrs. Anthony Koshel Jr., Miss Margaret Salomon, Mr. in Mrs. Joseph Pozelnik, družina John Čebul, Mr. in Mrs. Dakiewicz, Miss Nellie Dakiewicz, družina Jos. Brodnik, Lake Ct.; Mr. in Mrs. Jack Susel, Mrs. Anna Perko, družina Anton Zorko, družina Mrs. Legan, Mr. in Mrs. Jos. Smole, Glass Ave.; družina J. Milner, Mrs. M. Zupancic, E. 55th St.; Mr. in Mrs. John Kozel, E. 157th St.

Mr. in Mrs. Louis Lesiak, Mrs. Rose Kern, Mrs. Louise Klopčič, Mr. in Mrs. John Grebenc, Mr. in Mrs.

Prisrčno zahvaliti sledečim, ki so darovali za svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebnem podjetju: Mr. J. Orenick, Mr. Frank Smole Jr., Mr. John Jamnik, Mr. Frank Recher, Mr. Anton Koshel Sr., Mr. Louis Zdovc, Mr. Anton Logar, Lorain, O.; Mr. Jos. Smole, Glass Ave.; Mr. Jos. Kamber, Mr. John Tarach Jr., Mr. Ed. Kozar, Mr. Steve Laseak, Mr. Paul Dahlman, Mr. Ed. Stromsky, Mr. Tony Anzur, Mr. John Lejcar.

Nadalje se želimo iskreno zahvaliti vsem, ki so prišli izven mesta in izkazali pokojnemu zadnjo čast in se udeležili pogreba, enako tudi vsem, ki so poslali pisne izjave sožalja.

Ravno tako se želimo zahvaliti članom Presvetelega Srca Jezusovega samostojno, ki so se udeležili svete maše in pogreba, posebno pa članom, ki so nosili krsto, ter spremili in položili pokojnega k večnemu počitku. Obenem tudi lepa hvala uradnikom društva Presvetelega Srca Jezusovega, ker so vse točno uredili za hitro izpolnilo posmrtnine.

Prav lepo se zahvaljujemo pogrebni zavodi Zakrajšek Funeral Home za vso prijazno postrežbo za lepo urejen pogreb.

Slučajno, če smo pomotoma kakšno ime prezeli prosimo oprostjenja ter se jim želimo ravno tako prisrčno zahvaliti.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in oče, ločiti si se moral od svojih dragih, ker Bog Te je odpeljal in dokončalo se je Tvoje trpljenje. Žalostni in globoko potrti nad Tvojo bridko izgubo pošiljamo molitve k Bogu, da Ti sedaj podeli večni mir v zasluženem počitku in naj Ti bo dober in pravičen plačnik. Ostal naš boš vedno v sladkem spominu ter večna luč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Žalujoci ostali: : MARY HOČEVAR, soproga. MARY in FRANCES, poročena LASEAK, hčeri; FRANK, JOSEPH, JOHN in EDWARD, sinovi. JOHN LASEAK, zet; ELLA HOČEVAR, sinaha. JOHN, RONALD in FRANK JR., vnuki.

Zapušča tukaj tudi žalujočega bratranca FRANK SMOLE in JOSEPH URENIK in sestrične MARY PIRC URŠULA PONIKVAR; v stari domovini pa dve sestri in enega brata in številno sorodnikov tukaj in v stari domovini.

Cleveland, O., 13. februarja, 1941.